

# Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

## Avgjørelse FinKN 2026-770

29.6.2026

### Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

#### Gebyr for uforsikret motorvogn

Betalingsmislighold – dispensasjon – faktisk villfarelse – helse - ikke bruk

Klager ble ilagt gebyr fra og med 28.2.23 til og med 12.3.25. Gebyret ble ilagt etter at klagers forsikring gikk til opphør på grunn av manglende betaling. Gebyrileggelsen ble påklaget, og det ble anført at kjøretøyet ikke hadde vært kjørbart etter en kollisjon i 2022, og at klager fikk opplyst i telefonsamtale med Statens vegvesen at kjøretøyet ville bli avregistrert, noe som gjorde at klager var i en faktisk villfarelse. Videre ble det anført at klager ikke var i stand til å forstå at han måtte gjøre noe mer for å avregistrere bilen på grunn av sin psykiske utviklingshemmingsdiagnose. Foreningen mente det ikke forelå forhold utenfor klagers kontrollsfære. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt, og at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon som følge av klagers faktiske villfarelse. Videre henviste nemnda til Trafikkforsikringsforeningens lempningsadgang, sett hen til at gebyrperioden i saken var lang, og at det samlede krav ikke på noen måte stod i et rimelig forhold til den utviste forseelsen, sett hen til klagers store, personlige utfordringer.

---

#### Saksfremstilling

Klager ble 3.3.23 ilagt gebyr for uforsikret motorvogn. Gebyret ble ilagt for perioden fra og med 28.2.23 til og med 12.3.25. Det fremgår av TFFAuto at kjøretøyet var forsikret frem til og med 27.2.23 før forsikringen ble avsluttet på grunn av manglende betaling. Kjøretøyet var uforsikret fra og med 28.2.23 frem til kjøretøyet ble avregistrert 13.3.25. Trafikkforsikringsforeningen (TFF) varslet klager elektronisk om at kjøretøyet var uforsikret på SMS og e-post 28.2.23 og 13.2.24.

Klager påklaget gebyrileggelsen 29.9.25. Det ble blant annet vist til at kjøretøyet ikke var vært kjørbart siden klager kolliderte i 2022, og at klager fikk opplyst av Statens vegvesen om at kjøretøyet ville bli avregistrert.

Trafikkforsikringsforeningen har opprettholdt gebyrileggelsen.

#### Partenes anførsler

**På vegne av klager** anføres det at bruddet på forsikringsplikten må anses unnskyldelig som følge av forhold utenfor klagers kontroll. Gebyret har dels sin årsak i at forsikringen ikke ble betalt etter at bilen ikke lenger var kjørbart. Klager befant seg i en faktisk villfarelse da han trodde bilen var avregistrert. Klager har opplyst at han i telefonsamtale med Statens vegvesen fikk opplyst at bilen ville bli avregistrert da han forklarte at den ikke lenger var kjørbart. Dette har vist seg å ikke stemme, og bilen ble først avregistrert 12.3.25 med hjelp fra NAV. Det er fremlagt en uttalelse fra klagers økonomiske rådgiver ved NAV om klagers situasjon.

Det anføres videre at klager på grunn av sin psykiske utviklingshemming diagnose ikke var i stand til å forstå at han måtte foreta seg noe mer for å få bilen avregistrert. Av samme grunn var han heller ikke i stand til å ta inn over seg varslene fra namsmannen om begjæring og varsel om

utleggsforretninger eller inkassovarslene. Det er fremlagt en legeerklæring hvor diagnosen er dokumentert og hvor det fremgår at klager har utfordringer relatert til rus. Det er også fremlagt en uttalelse fra sykehuset.

Videre er det anført at klager var klar over at bilen måtte være forsikret, men trodde han hadde gjort det som var nødvendig for å få den avregistrert i samtalen med Statens vegvesen etter kollisjonen. Klager trodde derfor forsikringsplikten var bortfalt. På bakgrunn av sin diagnose var han ikke i stand til å forstå at han måtte foreta seg noe mer for å få bilen avregistrert. At bilen ikke ble avregistrert etter telefonsamtalen lå utenfor det klager har kunnet påvirke. Det anføres at dette er en unnskyldelig villfarelse, og at terskelen for faktisk villfarelse er vesentlig mindre streng enn rettsvillfarelse. Til TFF sin klageoversendelse er det vist til at foreningen har lagt til grunn feil vurdering av hvilken villfarelse klager befant seg i.

På bakgrunn av ovennevnte anføres det at det foreligger det forhold utenfor klagers kontroll, og vilkårene for dispensasjon er oppfylt. Subsidiært anføres det at kravet må lempes, under henvisning til at det foreligger «særlige forhold» jf. Prop. 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 side 202. Videre er det på vegne av klager anført at sekretariatets vurdering er feil. Det er i hovedsak anført at det foreligger forhold utenfor klagers kontroll, og det er argumentert for hvorfor tidligere nemndspraksis ikke har overføringsverdi til denne saken.

**Trafikkforsikringsforeningen** opprettholder gebyrileggelsen, og anfører i hovedsak at gebyret er korrekt ilagt og at det ikke er grunnlag for dispensasjon. Betalingsmislighold vil som utgangspunkt regnes som et forhold innenfor forsikringstakerens kontroll. TFF påpeker at enhver plikter å sørge for at man har oversikt over egen økonomi. Forsikringsplikten etter bilansvarslova § 15 opphører når motorvognen vrakes eller avregistreres. Det at en motorvogn ikke er i bruk eller i brukbar stand fritar ikke eieren fra forsikringsplikten.

TFF har forståelse for at klager som følge av sin helsetilstand har utfordringer med enkelte gjøremål. Dispensasjonsfullmakten skal imidlertid praktiseres strengt. Det at helsetilstand har virket inn og gjort det vanskelig å foreta seg det som er nødvendig for å hindre at det påløper gebyr er ikke ansett som tilstrekkelig for å fritta fra gebyrplikten, jf. FinKN 2019-218. Dispensasjon forutsetter at det dokumenteres at eier som følge av helsemessige forhold har vært helt ute av stand til å ivareta de plikter som påligger eier kjøretøyet. Når man velger å ha egen bil, forutsetter det at den til enhver tid er forsikret, og dispensasjonsadgangen er derfor svært begrenset.

Selv om det fremgår at klagers helse og utfordringer gjør det vanskelig å følge opp i det daglige, kan TFF ikke se at dette dokumenterer at klager har vært helt ute av stand til å ivareta sine forpliktelser eller bedt om hjelp på et tidligere tidspunkt selv om det kan oppleves som utfordrende. TFF kan ikke se at den fremlagte legeerklæringen dokumenterer at klager har vært helt ute av stand til å ivareta sine forpliktelser i gebyrperioden. Personlig økonomi, herunder dårlig eller manglende betalingsevne, anses å være innenfor den enkeltes kontroll og er ikke et forhold som gir grunnlag for dispensasjon av gebyret.

Vedrørende lemping har TFF vist til tilbud om redusert oppgjør, men at det ikke ble akseptert. Videre er det vist til at det ikke har kommet ønske om ytterligere forhandlinger i saken, og at det kan gjenopptas dersom klager ønsker.

### **Sekretariatets konklusjon:**

Sekretariatet kom i sin vurdering til at gebyret var korrekt ilagt og at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret:

#### Vilkårene for gebyrileggelse

Etter bilansvarslova § 15 første punktum skal alle registreringspliktige kjøretøy være forsikret. Dersom forsikringsplikten ikke overholdes, skal Trafikksforsikringsforeningen ilegge eieren av kjøretøyet et gebyr, se bilansvarsloven § 17a. Gebyret skal ilegges på bakgrunn av antall døgn kjøretøyet har vært uforsikret, se forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn mv. (heretter omtalt som gebyrforskriften) §§ 4 og 5.

Det fremgår av sakens dokumenter at klager var eier av det aktuelle kjøretøyet i gebyrperioden. Videre fremgår det at forsikringen gikk til opphør 28.2.23, og at kjøretøyet var uforsikret fra og med 28.2.23 til og med 12.3.25 før kjøretøyet ble avregistrert 13.3.25.

At kjøretøyet ikke var i bruk eller i kjørbar stand, er ikke avgjørende. Plikten til å forsikre kjøretøy er som nevnt regulert i bilansvarslova § 15, og første punktum i bestemmelsen er en kobling til registreringsreglene. Det gjelder etter denne bestemmelsen forsikringsplikt for motorvogn som er registrert eller skulle vært registrert eller hatt kjennemerke etter vegtrafikkloven.

Det er videre fast nemndspraksis fra Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) at det ikke er av betydning for forsikringsplikten for registrerte kjøretøy hvorvidt kjøretøyet er i bruk eller ikke, se blant annet avgjørelse **FinKN 2019-751** og **2025-281**. Slike forhold er utenfor myndighetenes kontroll, med andre ord har ikke Statens vegvesen mulighet til å vite når et kjøretøy ikke er i bruk. Det skjer først når kjøretøyet er oppført som avregistrert i motorvognregisteret.

Kjøretøyet var registrert og forsikringspliktig. Gebyrileggelsen for perioden fra og med 28.2.23 til og med 12.3.25 fremstår som korrekt ilagt etter gebyrforskriften §§ 4 og 5. Slik saken er opplyst har også Trafikksforsikringsforeningen varslet og ilagt gebyret i tråd med gebyrforskriften §§ 6 og 7.

#### Vilkårene for dispensasjon (hel eller delvis ettergivelse av gebyret)

Spørsmålet blir etter dette om det er forhold i denne saken som gir grunnlag for dispensasjon fra gebyrplikten.

Når vilkårene for gebyrileggelse er oppfylt, må gebyret som utgangspunkt betales. Etter bilansvarslova § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 kan gebyret imidlertid ettergis helt eller delvis dersom unnlatelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som «unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll».

Det fremgår av forarbeidene til lovbestemmelsen (Prop. 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 pkt.15.10) at den forsikringspliktige er ansvarlig for alle forhold innenfor egen «kontrollsfære», uavhengig av om vedkommende er noe å bebreide. Videre fremgår det at:

Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

I avgjørelse **FinKN 2019-373** uttalte nemnda at ordnet økonomi med evne og vilje til å betale sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, ligger innenfor hver enkelt sin «kontrollsfære», og at det følger av et forhold den enkelte er ansvarlig for og som kun i helt ekstraordinære tilfeller vil kunne åpne for dispensasjon fra ilagt gebyr. Som påpekt av nemnda i avgjørelse **FinKN 2021-692** er «dispensasjonsadgangen for betalingsmislighold er etter gjeldende rett nærmest utelukket».

Forsikringsforetaket har lagt frem faktura datert 15.12.22 med betalingsfrist 19.1.23, samt purring datert 2.2.23 med betalingsfrist 16.2.23. Av purringen fremgikk det at dersom betalingsfristen ikke overholdes, ville forsikringen bli sagt opp. Videre ble sendt inkassovarsel 27.2.23 hvor det fremgikk at forsikringen var sagt opp, og det var gitt informasjon om bilansvarslovas bestemmelser om gebyrplikt for uforsikret kjøretøy.

Sekretariatet forstår det slik at både faktura og purring ble sendt til riktig adresse. Vi legger dermed til grunn at klager ut fra tilgjengelig informasjon hadde en oppfordring til å bringe forsikringene i orden eller avregistrere kjøretøyet. Det må anses å ha ligge innenfor klagers kontroll som forsikringstaker å opprettholde forsikringsdekningen ved å sørge for betaling av riktig beløp til riktig tid, eller å avregistrere kjøretøyet dersom det ikke lenger er behov for forsikring.

I denne saken er det anført at klager var i en faktisk villfarelse, ettersom han var i kontakt med Statens vegvesen og trodde at kjøretøyet ble avregistrert.

Det er ikke fremlagt noen dokumentasjon for hva som ble formidlet i telefonsamtalen med Statens vegvesen, og det foreligger heller ingen øvrige holdepunkter for at klager mottok uriktige eller misvisende opplysninger. Det er dermed ikke sannsynliggjort at klager var i faktisk villfarelse som følge av forhold utenfor hans

kontroll. Anførselen kan derfor ikke føre frem. Sekretariatet bemerker for ordens skyld at klager som utgangspunkt må bære risikoen for egen forståelse av de faktiske forhold, og at en eventuell misforståelse normalt ikke kan anses som et unnskyldelig forhold, jf. **FinKN 2023-962**.

Dersom klager mener at kjøretøyet skulle blitt avregistrert da han snakket med Statens vegvesen, og at det eventuelt foreligger en feil, må dette i så fall påklages til Statens vegvesen. Datoen for avregistreringen som fremgår i TFFAuto er mottatt fra Statens vegvesen, og det er Statens vegvesen som er behandlingsansvarlig for registreringer i kjøretøyregisteret, jf. forskrift om bruk av kjøretøy § 2-4. TFF har derfor ikke mulighet til å endre disse opplysningene, og må forholde seg til det som fremgår av kjøretøyregisteret ved gebyrileggelsen. Det er derfor Statens vegvesen som eventuelt vil kunne korrigere tidspunktet for avregistrering i registeret. Sekretariatet legger i så fall til grunn at gebyret vil kunne bli korrigert i samsvar med eventuelle korrigerte opplysninger i Kjøretøyregisteret, eller i henhold til formelt omgjøringsvedtak fra Statens vegvesen.

Videre ble klager varslet av Trafikksforsikringsforeningen på SMS og e-post 28.2.23 og 13.2.24. Både fakturaene fra forsikringsforetaket og varslene fra foreningen må ha gitt klager en særlig oppfordring til å undersøke nærmere.

Det er imidlertid anført at klager på grunn av sin diagnose ikke var i stand til å forstå at han måtte foreta seg noe mer for å få bilen avregistrert. Av samme grunn var han heller ikke i stand til å ta inn over seg varslene fra namsmannen om begjæring og varsel om utleggsforretninger eller inkassovarslene.

Det er fremlagt en legeerklæring som viser at klager har en psykisk utviklingshemmingsdiagnose og utfordringer relatert til rus. Videre er det fremlagt en uttalelse fra sykehuset på tre spørsmål om klagers forståelse av de faktiske omstendighetene. Her fremgår det at muntlig kommunikasjon er den beste måten å kommunisere med klager på. Om telefonsamtalen fremgår det at klager har opplyst at han oppfattet at saken ble avsluttet og at han ikke trengte å foreta seg noe mer. Om klagers forutsetninger til å forstå om trekket han fikk hadde sammenheng med manglende registrering av kjøretøyet, fremgår det bl.a. at klager var innforstått med trekk, men at det er usikkert om han har hatt tilstrekkelig oversikt til å vite hvilke trekk han har hatt og bakgrunnen for disse. Videre er det opplyst at skriftlige brev eller digital post ikke alltid blir fanget opp av klager.

Nemnda har i flere avgjørelser tatt stilling til helseutfordringer som dispensasjonsgrunn. Det forhold at helsemessige forhold har virket inn og gjort det vanskelig å foreta seg det som er nødvendig for å hindre at det påløper gebyr, har ikke blitt ansett som tilstrekkelig til å fritta for gebyrplikt, jf. avgjørelse **FinKN 2019-218**.

Dispensasjon forutsetter at det legges frem dokumentasjon som tilsier at man som følge av helsemessige forhold har vært helt ute av stand til å ivareta de plikter som påligger en eier av et kjøretøy, for eksempel fordi man har vært innlagt på sykehus, jf. **FinKN 2020- 514**. Også i **FinKN 2024-879** var det ettergitt deler av gebyret, men også her ble dispensasjon først gitt da klageren ble hasteinnlagt. I sak **FinKN 2022-128** skrev nemnda at det skal svært mye til for at sykdom kan lede til dispensasjon. Dette er også fulgt opp i nyere praksis, se **FinKN 2026-405** og **2026-406**.

Sekretariatet tviler ikke på at klagers situasjon har vært svært vanskelig, og har forståelse for at helsemessige forhold kan gjøre det krevende å oppfylle nødvendige forpliktelser. Imidlertid viser både forskriften og nemndspraksis at det skal svært mye til for å få ettergitt gebyret. Etter nemndspraksis er dispensasjonsadgangen for betalingsmislighold nærmest utelukket. Det at det er vanskelig å overholde økonomiske forpliktelser, eller at man har fysiske eller psykiske helseproblemer, er ikke tilstrekkelig for å bli fritatt for gebyr.

På bakgrunn av den fremlagte legeerklæringen og uttalelsen fra sykehuset kan vi imidlertid ikke se at det er dokumentert at klager var helt ute av stand til å overholde forsikringsplikten eller avregistrere kjøretøyet i den aktuelle perioden. Vår vurdering er dermed at det ikke er sannsynliggjort forhold utenfor klagers kontroll.

#### Lemping og nedsettelse av gebyr

Spørsmål om lemping av gebyrkravet faller utenfor Finansklagenemndas mandat i disse sakene.

Vi gjør likevel oppmerksom på at Trafikksforsikringsforeningen, selv om det ikke er grunnlag for dispensasjon etter bilansvarslova § 17 a, jf. gebyrforskriften § 9, har anledning til å lempe på krav ut fra rene innfordringsmessige hensyn (se Prop. 1 LS (2017-218) Skatter, avgifter og toll 2018 under pkt. 15.10 Merknader til lovforslaget). Dersom klager har betalingsvansker, kan det derfor være hensiktsmessig å ta dette opp, slik Trafikksforsikringsforeningen også har vist til i klage-oversendelsen.

Vi påpeker også at departementet la til grunn at Trafikksforsikringsforeningen aktivt følger opp unnlatelser av å betale gebyr, slik at gebyret ikke påløper over lang tid, og utgjør uforholdsmessig høyt beløp, jf. Prop. 1 LS (2017-218) Skatter, avgifter og toll 2018 s. 200. Vi henstiller derfor Trafikksforsikringsforeningen om å vurdere nedsettelse av gebyret i denne saken. Gebyrperioden er svært lang og etter hva vi forstår gjenstår det som følge av dette et betydelig gebyrkrav. Klagers helseutfordringer synes utvilsomt å ha påvirket klagers mulighet til å unngå/stanse det løpende gebyret, jf. **FinKN 2025-329**. Når det gjelder gebyrperiodens lengde påpeker vi at den er på hele 744 dager i denne saken, mot 375 dager som nemnda omtalte som *svært lang* i **FinKN 2025-329**.

For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at dette ikke har betydning for vurderingen av om gebyret er korrekt ilagt og adgangen til å gi dispensasjon, som sekretariatet har vurdert.

#### Konklusjon

Etter dette anses gebyret korrekt ilagt, og vi kan ikke se at det er grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret. Gebyret kan ikke ettergis, jf. bilansvarslova § 17 a annet ledd og forskriften § 9.

### **Problemstillingen for nemnda**

Spørsmålet til nemnda er om det er grunnlag for å gi dispensasjon fra gebyret.

### **Finansklagenemnda Skades begrunnelse**

Det er innhentet opplysninger fra Trafikksforsikringsforeningen som viser utvist aktivitet i gebyrperioden med tanke på å få stanset det løpende gebyret. For øvrig står saken i samme stilling som da den ble vurdert av sekretariatet.

Gatejuristen har på vegne av klager presisert at det ikke bestrides at vilkårene for å ilagge gebyr er oppfylt, men mener det foreligger forhold i denne saken som bør gi grunnlag for dispensasjon.

Etter at bilen ble totalskadet i kollisjon i september 2022 ringte klager til Statens vegvesen. Ifølge Gatejuristen mener han at han i denne telefonsamtalen «fikk opplyst at bilen nå ville bli avregistrert etter at han forklarte at den ikke lenger var kjørbær» og ifølge samme var han «klar over at bilen måtte være forsikret, men han trodde han hadde gjort det som var nødvendig for å få den avregistrert i samtalen med Statens vegvesen etter kollisjonen. Han trodde derfor at forsikringsplikten var bortfalt.»

Det er ikke opplyst eksakt tidspunkt for telefonsamtalen med Statens vegvesen. Gatejuristen skriver et sted at kollisjonen fant sted i september 2022, at bilen etter det ikke lenger var kjørbær og at klager «ringte Statens vegvesen etter kollisjonen.» I et notat 21.8.25 fra NAV fremgår det at samtalen med Statens vegvesen fant sted i 2022.

Nemnda legger etter dette til grunn at telefonsamtalen fant sted i 2022, en stund etter kollisjonen som skjedde i september måned. Klagers påstand er at han fikk forståelse av at bilen, uten ytterligere medvirkning fra ham, ville bli avregistrert slik at forsikringsplikten bortfalt. Nemnda finner det vanskelig å kunne legge til grunn at en slik beskjed ble gitt, men selv om klagers forståelse legges til grunn, ble han uansett i god tid før gebyrperiodens inntreden, brakt ut av sin villfarelse.

Han fikk nemlig allerede 15.12.22 i posten tilsendt faktura fra sitt forsikringsforetak med krav om betaling av terminpremie og trafikksforsikringsavgift til Staten for tidsrommet 18.1.23-20.7.23. Manglende betaling av fakturaen ble fulgt opp med purring 2.2.23 og inkassovarsel 27.3.23. Alt ble sendt til klagers postadresse og kom ikke i retur ifølge forsikringsforetaket. Han ble i tillegg varslet i en sms 26.1.23.

Nemnda har i sin praksis konsekvent fulgt regelen om at avsender av faktura plikter å sende den til en adresse som det er god grunn til å tro at man vil nå adressaten på. I dette tilfellet er plikten oppfylt ved at det er lagt frem kopi av faktura, purring og inkassovarsel, alle adressert til klagers

oppgitte bostedsadresse. Ansvar for å åpne og sette seg inn i mottatt post påhviler adressaten, i dette tilfellet klager.

Sykehuset Innlandet skriver 12.1.26 at dets erfaring med klager er at «skriftlige brev eller digital post ikke alltid blir fanget opp», og at sykehuset derfor ofte gir informasjon flere ganger og på ulike måter for å sikre at han har forstått innholdet i det som formidles.

Klager er født i 1982, har førerkort for bil og kjøpte bilen sommeren 2020. Han har tegnet forsikring på kjøretøyet og betalt premien frem til forsikringsavtalen ble sagt opp 27.2.23 på grunn av manglende betaling av premie. Den psykiske utviklingshemmingen arter seg blant annet som lese- og skrivevansker. Dette sammen med rusavhengighet gjør at han ifølge sin fastlege har «store vansker med å forholde seg til/klare å følge opp det han skal i det daglige», men han har ikke fått oppnevnt verge.

I forarbeidene til bestemmelsen i bilansvarslova § 17 a (Prop. 1 LS (2017-2018) side 202 uttaler Finansdepartementet blant annet følgende om dispensasjonsregelen:

Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin «kontrollsfære», uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren. Forsikringsselskapenes døgnåpne tilbud innebærer at det normalt kan tegnes forsikring når som helst.

Dispensasjonsadgangen bygger på det såkalte «kontrollansvaret». Det sentrale er at man blir ansvarlig for alle forhold innenfor sin egen «sfære», og at ansvar inntreer selv om man ikke kan bebreides. Vurderingen er med andre ord objektivisert.

Selv om klager utvilsomt har store utfordringer i dagliglivet, mener nemnda, på samme måte som sekretariatet, at klager hadde handlingsalternativer. Han opptrådte adekvat da han ringte Statens vegvesen etter kollisjonen, og han kunne enkelt unngått gebyret ved å ringe til sitt forsikringsforetak da han fikk krav om fortsatt betaling av forsikringspremien. Han ville da fått beskjed om at han selv måtte levere inn skiltene for å få bilen avregistrert. Dersom han selv følte det vanskelig, kunne han søkt hjelp hos sine nærmeste eller NAV slik han gjorde i januar 2025.

Nemnda er etter dette kommet til at vilkårene for å gi hel eller delvis dispensasjon ikke er oppfylt.

Gatejuristen har også bedt nemnda uttale seg om lemping av gebyrkravet som totalt er oppgitt til mer enn kr 110 000.

Nemnda kan på dette punkt slutte seg til sekretariatets uttalelse. I tillegg viser nemnda til at kontakten med klager utelukkende har vært skriftlig. Selv om Trafikkforsikringsforeningen ikke har kapasitet til det selv, burde man gjennom foreningens samarbeidspartner kunne følge opp saker som strekker seg over lang tid med personlige henvendelser i form av for eksempel telefon. Det er et sentralt moment i saken at kjøretøyet i hele gebyrperioden ikke har vært kjørbart og derfor ikke har utgjort noen trafikkskaderisiko av betydning. Det samlede krav står dessuten ikke på noen måte i et rimelig forhold til den utviste forseelsen, sett hen til klagers store, personlige utfordringer.

Avgjørelsen er enstemmig.

### **Finansklagenemnda Skades konklusjon**

Trafikkforsikringsforeningen gis medhold.

*Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Lars Enger Barnholdt (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant)*